

શ્રી
કીશોર-કાન્તા

નાટકના ગાયનો.

માડવાના દરબાર શ્રી છત્તસિંહજી મહારાજાશ્રિત,

શ્રી

વાંકાનેર સત્ય બોધક નાટક કંપની

માટે

રચનાર

રાવલ. ઉર્મીયાશંકર રામચંદ્ર

અને

આચાર્ય મયાશંકર જયશંકર

(અન્ય સ્વામિત્વના સર્વ હક્કર્તાએ સ્વાધીન રાખ્યાછે)

મુદ્રત. "દેશી મિત્ર" એનજીન પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં
મગનલાલ કીકલાઈએ છાપ્યાં.

સને ૧૯૦૬

સંવત ૧૯૬૨

કિંમત રૂા ૦-૨-૦

गूजगत विद्यापीठ ग्रंथालय

[अराचो कॅपीराभिट्ट विभाग]

अनुक्रमांक ९५३१

वर्गांक

पुस्तकनु नं० शिक्षे॥२-इ।स्त। ज।२९,ज।
ज।२५ज।

विषय २ - २-३

શ્રી
કીશોર-કાન્તા
નાટકના ગાયનો

માંડવાના દરબાર શ્રી છતસિંહજી મહારાજાશ્રીત
શ્રી વાંકાનેર સત્યબોધક નાટક કંપની માટે

રચનાર
રાવલ ઉમીયાશંકર રામચંદ્ર વ્યવસ્થાપક
અને
આચાર્ય મયાશંકર જયશંકર

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.
રાવલ શિવશંકર રામચંદ્ર
શ્રી વાંકાનેર સત્યબોધક નાટક કંપનીના માલિક.

(સને ૧૯૬૭ના રૂપમા આકટ પ્રમાણે રજીસ્ટર કરાવી કર્નાએ
સર્વ હકક રાખિન રાખ્યા એ માટે કન્તાની રજા નિવાય
કોઈએ છાપવું છપાવવું કે બજાવવું નહીં)

ચુરત " દેશી મિત્ર " એનજીન પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં છાપ્યાં

આવૃત્તી ત્રીજી. પ્રત બે હજાર

સંવત ૧૯૬૨ સને ૧૯૦૬

કીમ્મત રૂ. ૦—૨—૦ (બે આના.)

વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
૧૫૩૧
૬-૧૨-૧૯

કીશોરસિંહ—જેઘપુરનો ચડોડ રાજા કાન્તાનો પતી.

કાન્તા—તેનો બાપાત

ખીલુબા } તેના બાપાત
કરજીબા }

બાહશાહ—દીલ્લીનો

બારોટ—એક કવી

કાલુખાં—એક નવાજ

શેઠ—એકવાણીયો

કાન્તા—કીશોરસિંહની રાણી જેસલમેરના બાટીની પુત્રી
(બટિયાણી)

પુખા—તેની દાસી

બાણેક—શેઠાણી

ચંદા—દીલ્લીની નાયકા

તે સિવાય—સરદારો, સામનો, યુદ્ધો, મુદી, સખીયો, સિપા-
ખંઓ નાયનારીયો, જે. પદાર, કુમારો વીગેરે વીગેરે.

સ્થળ—જેસલમેર જેઘપુર દીલ્લી સમીપાથાનો કીલ્લો
વીગેરે.

શ્રી પરમાત્મને નમઃ
શ્રી “ કીશોર-કાન્તા ” નાટકની પ્રવેશ
વાર હુંક હકીકત.

મંગળા ચરણુ.

અંક પહેલો.

પ્રવેશ ૧લો—જેસલમેરના રાજાજેલમા કાન્તાકુમારી સં-
ખીઆ સાથે પોતાને લાયક પત્ની મળવાના વિચારમાં નવરાજે
નહીં મોકલું એવું કયુલ કરનારની જોડે વરવું એવો કાન્તાને
દૃઢ નિશ્ચય. મૈત્રાપ્રીતે તે વાત નીવેદન કરી છુટાં પડવું.

૨—જોષપુરનો દરબાર કીશોરસિંહ સરદાર સાથે રજપુત
વટની વાતચીત, જેસલમેરના બારોડનું આવવું કાન્તાના પથુની
વાત અને રજપુતની હાલત વીશે અહસોસ, કીશોરસિંહ હું નવ
રાજે નહીં મોકલું એવું વચન કહી બારોડને વિદાય કરવા.
કીશોરસિંહના સાહસપર કમોજી વિચારમાં.

૩—જોષપુરના રસ્તામાં બુટો વણિક અને ધીણુઆ—વણિક
નવિને જોણું ન લાગે તેવા વિચારમાં. ધીણુઆ બહાનત. નવી
ચીજી—બુલવરનો કળાવો.

૪—મળીયો કાન્તા સખીયો સાથે મરુઓ બારોડ.

આવવું જોઈપુરના રાજા કીશોરસિંહની વાત કાન્તા ખુશી થઈ
કોણ જામીન આપ તો લગ્ન કરે. આમ કહેવાથી બારોડાનું દરી
જોઈપુર પ્રતીવચન.

૫—કીશોરસિંહ કાન્તાના લગ્નમાં મગન કવિરાજ (બારોડા)
નું આવવું. કોણની જામીનગીરી વિષે વાત. કોણને જામીન
આપા ગ્રેહલવા.

૬—કાન્તા સખી સાથે પતીના વિચારમાં કોણનું આવવું-
કુનવરોને નહીં જવા ફક્ત તેની પ્રતિજ્ઞા લઈ જામીન થવું. જોઈપુર
તરફ ગમન.

૭—નવી શેઠાણી બુઢાવરની બળતરા. કન્યાવિક્રમથી ચતા
અનર્થનો દાખલો. નવી શેઠાણી ધીજીભાના પ્યારમાં. બુઢા શેઠનો
અધાપો નવી ધીજીભા-શેઠનું કાસળ કાઢવાની ધારણામાં કાશીએ
યાત્રા કરવા શેઠ સહિત ગયેલું જવું.

૮—કીશોરસિંહ કોણ આવવાની રાહ જોતો અધીર
કરણીયા ધીજીભાનું આવવું. કોણ વિશે ઠહેમબંદી વાત કીશોર-
સિંહનો ખુશો. ધીજીભાને રજા, વેરમાં ધુંધવાનો ધીજીભા બદલો
આપવાના વિચારમાં જવું. કોણ કીશોરસિંહનું મળવું. કર્મ.

૯—જોઈપુરના રાજમહેલમાં કીશોર કાન્તાનો મીલાપ.

૧૦—દીલ્લીમાં ચંદા નાયકનું બવન, છોકરીઓને તરબ
અને સંગીત શીખવતી ચંદા, કાણખાનું આવવું. ચંદા જોઈપુર
ના રાજદરબારમાં ચએલ કાન્તાની ટેક સંમુખી વાતચીત,
કાણખાનું જવું.

૧૧—દીલ્લીમાં બાદશાહનો દરબાર, કાન્તાની ટેક અને
જોઈપુરના રાજા કીશોરસિંહે નવરોજી બધે કર્યાના અમર
કાણખાં તરફથી મળતાં, કીશોરસિંહને મોહાવવા, સ્વારનું
જવું, બરખુસ્ત.

(૫)

અંક બીજો.

૧-પુખ્ત સશી વાંસે કાન્તા, શાક્ય વિનોદ, સમગ્ર આવવું,
પ્રેમી જોડાનો પ્રેમ, બાદશાહનો પત્ર, કીશોરસિંહ પત્ર વાંચતાં
દીક્ષીર, દીલ્લી જવું પડશે કહેવું, કાન્તાખેડીત, કીશોરસિંહ
મારી સુદીકાની છાપવાળો મારો કાગળ છે એમ માનવું, આટલું
કહી દીલ્લી તરફ જવું.

૨-કાશીયે જવા નીકળેલા શેઠ, નવી શેઠાણી, અને
ધીલુભા એ ત્રીપુટીનું અહીં આવવું, શેઠને રજાગતો સુકી નવીનું
ધીલુભા સાથે નાસવું, આંખળા શેઠનું રજાગવું અને બેરી માટે
બુમો હાથ હાથ.

૩-બાદશાહ સરદારો—કીશોરસિંહનું આવવું, બઠિયાણી
કાન્તાને નવરોજો મોકલવાનું કહેવું, કીશોરસિંહનું એખખી ના
કહી આલ્યા જવું, બાદશાહ ગુસ્સે, કીશોરને કેદ કરવાનો હુકમ.

૪-કીશોરસિંહ પોતાને ઉતારે, વિચારમાં—બાદ કાન્તાને
એતાવવી, પત્ર લખી કરણભાને મોકલવા.

૫-દીલ્લી બહાર સિવાલય પાસે, કાલુખાં, અને તેને
મળેલો ધીલુભા, કરણભાનું નીકળવું, કરણભાને કેદ કરી પત્ર
ખડાવી લઈ ધીલુભાના પ્રપંચથી તેમાં બીજું થોડું વધુ લખી
તેને પાછો આવવો, સંતાવું કીશોરસિંહ શીવપુજન કરી જતાં
રસ્તામાં કેદ કરવો, કાલુખાંની ખુશી, કાન્તાને કેદ કરી પોતાને
મહેસે લાવવા સિપાઈઓને વરદી.

૬-જેમપુરમાં કાન્તાકુમારીને ભયંકર સ્વપ્ન, કીશોરસિંહનો
પત્ર, જે હાથના લખેલા અક્ષરો ઉપર જોઈ, તેપણ સુદીકાની
જામ તેખી લેલી જવું.

૭-દીલ્લીના દરવાજે, કાલુખાના સિપાહીઓ ઇનામ મેળવવાના હર્ષમાં, બટિયાણી કાન્તાનું આવવું, પકડી કાલુખાં પાસે લાઈ જવી

૮-કાલુખાં કાન્તા રજપુતાણી મળશે એ હર્ષમાં સિપાહીનું આવવું. કાન્તા આબાના ખુશખબર, કાલુખાં નીશામાં ચકચૂર બની તેની પાસે જવા તૈયાર

૯-કલોજ દીલ્લીમાં પોતાને ઉતારે કીશોરસિંહ કેદ અને કાન્તાને કપટથી બોલાવ્યાના અખર. રજપુત જુરસામાં કોલાવિ-કાન્તાની દાસીનું આવવું કલોજ કાન્તા કુમારીને ત્યાંથી છોડાવવા જવાની તૈયારી કરી જવું

૧૦-કાન્તા કાલુખાના મહેલમાં પતીવ્રતની રીતે જળવડવું તેના વિચારમાં પ્રજ્ઞાની પ્રાર્થના કરી આપઘાત કરવાની તૈયારીમાં, કલોજનું આવવું દાસીનાં કપડાં પહેરાવી ગુપ્ત વેશે પોતાને ઉતારે મોકલવાં જવું કાલુખાં નીશામાં બેભાન બની કાન્તાની લગનમાં પ્રકટો આથડતો આવે છે દાસી જલ્દી નીશો કરાવી કલોજ નીકળી કાલુખાને દાર કરી ચાલ્યો જાય છે.

૧૧-દીલ્લીના રસ્તામાં બેરીની શોધમાં બટકતો આંધળો ખુદો શેઠ જોગી બની માગી ખાય છે તેમજ દીલ્લીના ખીજા આંધળાનો મેલાપ થતાં એક ખીજાને છેતરવાની યુક્તિ ધીલ્ખા કાલુખાં પાસેથી મળેલી મ્હોર લઈ નીકળે છે. દયાથી આંધળા વણીકને મ્હોરો ખતાવતાં તે પચાવી પાડે છે ધીલ્ખા આંધળાને છેતરવાની તબવીબમાં

૧૨-ખાદશાહ સરદારો સાથે કાલુખાના ચરણના સમાચાર કલોજને પકડાયું હૈન્ય તૈયાર કરી જવાની તૈયારી

અંક ત્રીજો.

૧—જંગલમાં મુસલમાન સિપાઇઓની લડાઇ સંબંધી બડાઇ. રજપુતો સાથે લડાઇ થતાં મુસલમાનનું નાસવું કલાજની ફતેહ

૨—દીલ્લીમાં આંધળાંની ધર્મશાળામાં આંધળાઓ. ઠગ બનનાર ધીલુભા આંધળાંનું સર્વસ્વ ચોરી પલાયન આંધળાઓ નો ઝવેરો.

૩—દીલ્લીનું કારાગ્રહ કીશોરસિંહ કેદમાં સિપાઇઓને મારી કીશોરસિંહનું નાશી જવું.

૪—બાદશાહ શિકારે હારના ખખર, દીવગીર, કલાજની બહારીપર ખુશી દુઃદાજીને સંપ કરાવવા કલાજ ખાસે મોકલે છે.

૫—સમીયાણાનો કીલ્લો, કમોજી સામતો સાથે લડાઇને બચુદ ગોઠવવામાં. રજપુતોને ઉત્કેરવા રજપુતો મરણાંત થવા તૈયાર દુઢાજીનું આવવું બાદશાહના સમાચાર નમવાની વાત સાંભળી કમોજી ગુરસે કાલ્યે કેશરીયો કરી લડાઇમાં ઉતરવાની તૈયારી દુઢાજીને ધનામ, જતું, બાદશાહને લડાઇની ખખર સમીયાણાપર તોપનો મારો લડાઇ. બાદશાહ કલાજ પર ખુશી. નહીં મારતાં બંનેનું મળવું. દોસ્તદારી કબુલ.

૬—નાસેલાં ધીલુભા અને માણેક શેઠાણી, વંઢેલી વનિતાની મતીનો નમુનો, શેઠાણીને ઠાર, ધીલુભા કેદ મ્હોર જવાથી ગાંડો બની મચેલો શેઠ.

૭—તંબુમાં બાદશાહની કચેરી પત્ર સંબંધી ખુલાસો બધાની સહર્ષ, શીલાપ ધીલુભાને શીટકાર કીશોર—કાન્તાનો શીલાપ, આનંદની અવધી અને ખેલની સમાપ્તી.

કીશોર-કાન્તા નાટકના ગાયનો

અંક ૧ લો.

મુલધાર—

૧

જગમાં (૨) ક્ષત્રીની રીતી, મુણી નાશ થાય ભય ભીતી.
વચ્ચને (૨) પળવામાં પુરા સંકટ સમયે પણ શુરા
રક્ષા (૨) જો આશ્વજી કરવા અળખાની વારે ચડવા
અરિદળમાં(૨) તેગ ચલાવી મૂકે રણ ભુમી ગળવી
બહાદુર (૨) ક્ષત્રીની સહાયે ચડી વિજય કરો જગરાયે

કાન્તા—

૨

ચોગ્ય હમર થઈ મારી હાય હું હારી મળ્યો નૂ પ્રાણપતી
રહે નહિ ધીરધારી તે પ્રીય મારી જોને વીર્યક્રી મળ્યો
મદન કહ મુજને દીપેરે શુદ્ધ ખુદ્ધ રહી જતી
અતી વ્યાકુળ મન માઘાર હવે કોણ મારી ગતી—ચોગ્ય
શીતળ મુખકર પવન આ લેહે ઉર અતી
સખી મતી મુઝાય છે વિના પ્રાણપતી —ચોગ્ય

મુલધાર—

૩

નહિ સોચ કરો મન માંહી જમદીયર કરશે સૌ સાર
ધીરજનું કળ અતિ આપશે અખીલ પતી

(૬)

પતી પતી અરે પતી સાચી પતી પરે પતી
રહેા ઇશ સુખ ગાઈ.

—નહિ.....

જમીને, રમીને, હસીને, ફમીને, હસીને

ધૈર્ય પરે ચોક હરે, મોહ લરે ચાન્તી કરે શીઠ હરે

કાલ્યે મળશે પતી રહેા રમણી હરખાઈ—નહિ.....

કાન્તા—

૪

સુણજે સખી તને કહું જે હું વચન વધી ગયો જુલમ જ-
ગત બાહીર યવન

અખળ કત્રી કુળ સર્વ અખળ છે મયું

તરલ તેજ તેજ તરણુ તુલ્ય સા થયું

હાય, હાય, હાય, હાય. કાંઈ ના રહું

વયું, મયું, થયું, હાય હરિ

કષ્ટ ભાણી બળે છે તન્નરે

—સુણજે

કાન્તા—

૫

નવરોજે ન મૂકે કોઈ રાજવીરે

લગ્ન કરે (૨) હુતો તેહની અંગાય મુજ માત-નવરોજે

સત્રી બ્રહ્મ થઈ ગયા છે નીજ ધર્મથીરે

નથી પુરા (૨) છે અધુરા નથી પુરા

—નવરોજે

મતીમંદ મ્હેચ્છનું અનંત જોર છે રે

માટે જોનેરે (૨) તું મનમાં વીચારી વાર વાર—નવરોજે

ચંદા—

રેન મોહે તરફ તરફ ભય સખીરી (૨)

મનકી લગન કહાંસે કહું તુમારે બીના હે પીયા
તુમરે બીના હયર જાત કોહું કોહું બય સખીરી (૨)

૭

શેઠ તથા માણેક { વારે નવી નાણુકડી આહા રંસીકડી
લાલને લેટી તું બ
વારે જાલ લબમણા જોયા અળખામણા બુદ્ધા બંદરજી વા
આવો વરણાગી વર શીઠ કરે ફીકર
મહા સાથે મીઠળ માફ બાળ્યું હવતર વા...
મારી નાનકડી નાર બણે મોતીની માળ
કામ કહે મોતી માગ મર બુદ્ધીયા ગમાર
ખાજાં તાજાં ગાંજર ગુમણાં હર્ષશ અમુલખ હાર
જીવાન જોવો જો પ્રકકક છું મોહું તાર બાળ વારે...
કાન્તા—

૮

ધણી ગજરાઉ છું મનમાં (૨) વિરહ વન્હિથી કુતલ મધ
નથી ગમતું કંઈ મુજને શુદ્ધી સવળી શરીરની ગધી
જોખન માફ જશે જોજે (૨) નહિં મારો શું મન ધાર્યું
અપજ ચીતમાંહી એન ન કાંઈ.....વિરહ...
સખી મુજને સતાવે એન (૨) નથી સાધન કંઈ મુખડેલુ
મ તો મારી મુઝાઈ ગઈ.....વિરહ.....

કાન્તા તથા {

૯ ગરબો

હાસીયો {

લહેકે સખી ગમમે ચાંદલીયા રૂઠો લહેકે લહેકે લહેકે અમ
ત રમ રહે

ખડે ઉપવને પુલડાંની ખડેક ખડેક, ખડેક ખડેક વાયુની
 હડેચે હડેક
 ફેંકે રતી વહલ કુમુમ શરે ફેંકે ફેંકે ફેંકે વીચોગી
 ચીત શેકે

આળા વેલી નવેલી રસાળ, ખીલી જોખન કળી પુર ખડાર
 પોયુ માળી વીના લાચાર બાળે અનંગ વરસી અંગાર
 ગભર ગોરી ગભરાઈયે સાસે હૃદય ભગય
 ના રહેવાય રમર વેદના કાન્ત વિના કળજડુ કપાયરે
 સજની વીરહે વ્યાકુલ બની રહીયે
 મદમાતી મંજુલ કળી મુગ્ધ મનોહર વેલ
 લોગી બમરા વીણુ છળી કામ સેન્ય લપ્ત પુઠે પડેલરે
 સજની

રસ લોગી રખીયા-વિના તલસાતી
 દ્રગ મગ નીળી નજરં ઝાંખી થાતી
 કામના કઠોર શરે છાતી ચીરાતી
 વિના રંગ લીના વેલી વનીતા મુગ્ધાતી.....
 ખીલી પુરણ ચાંદની લામીની ભર જોખન
 રસીક રમણ આ અવસરે ભાવે લેટીરે
 મદન મંત્ર શીખવે ઉમંગમાંરે
 રસબસ રંગમાં કરે આહાહાહા તે હૃદય કરે
 કાન્તી—

જે જે કાર વરતાય જોખી રહું છું કહેવાય
 પ્રતીક્ષા સફળ થાય
 જગત સુખશ યાય
 માફ સહુ દુઃખ ભાય
 સખી સુખમ, સખી સુખમ
 ધરો બાઈ-ધીર-ધીર-ધીર

કીધારસિંહ—

૧૧

ચંદ્ર વહન છે તારણી તાર નીરખવા મન તલપે છે માર.
 હે મમ પ્યારી ક્યારે મળીને મન તન ત્રસ કરીશ તું માર.
 પ્રાણખી પ્યારી તુજ વીણ મુજને કાંઈ નથી અહે.
 લાગતું મારું

મહા દુઃખ પામું હે પ્રીય મારો ધીરજ હું હવે કઈ પેર ધાર-
 કલાઈ—

૧૨

બાદશાહ આ વાત સાંભળી કરશે જીવમ જીવમ કારો
 ચડીને, લડીને, હણીને, નડીને, અચળ અમલ લેશે પાડી
 માટે મુજને સોચ પાય છે જીવમ થશે બહુ લયકારી
 જનમાં, તનમાં, મનમાં, ધનમાં, હાની થાયે રહું છું પારી
 નવરોજની ના કહી છે પશુ જોર ચલેચલું છે ભારી
 હરતાં, હરતાં, હરતાં, લડતાં, લાજ રાખજે ત્રીપુરાસી-બાદશાહ
 કીશોર—

૧૩

તમે ભાગ્યે (૨) નહિ કર્યો માર લગાર હું કહું છું પારવાર
 વિચાર (૧) વીચારી કારણ મુજનું જે રાહોડેના કુખનું

ખડુ વીનય કરું આવાર નહિ કરશે વાર લગાર
તે કાજ રાખી સુજ લાજ જાઓને આજ કરો શુભ કાર
કા-તા— ૧૪

પ્રાણથી અધીક ખારા પતીની વતી હે સખી સુખણ
હજી ખખર નથી
બહાલી સખી માન્ય તું હું કહું મનથી હવે પ્રાણ પીંજરામ
રહેવાનો નથી
કરું આપઘાત પ્રાણ તબ્બું પડથી નારી અવતાર તને
ધીઃક છે અતી
કદ દે કંદપ દુષ્ટ પર્ગે ગર્વથી સુજથી સખી સહન
એ થતો નથી

કલોછ—

૧૫

છે વચન ક્ષત્રીનું આ સત્ય માનલે
મમ જીર સાટે વચન પ્રતીજ્ઞા હું લેઈને કહું
નક્કી એ પ્રમાણુલે જાણુલે-સત્ય આ
શુદ્ધ ક્ષત્રી તને તે વચન પાળશે
હરિશ્ચંદ્રે વચન કાજ સી પુત્ર પરહર્યા
સહો અપાર કદ જળ નીચ ધર ભર્યા
વચન કાજ પાડવો છે વન બને ક્ર્યા
વચને યાગીરાય પાતાળે પરવર્યા
સહે (સં) હ જીભથી મરે પણ કાસથી નહિ ચરે
શુભકને જાળે કે દળે સુવાસને ના પૂરકરે

સુવર્ણ અઝીમાં ગળે તેમ રંગ અધીકા મરે
છે ટેક પાળતાં મરે પણ વયને નહિ ફરે—છે

કોન્ટા—

૧૬

ધન્ય ધન્ય આજેરે હીન સુખોકારી હુઃખ દુર-દુર-દુર (૪)
મધુ' માફરે ધન્ય આજેરે હીન સુખોકારી
મધુ' પ્રેમથી પ્રાણને મધુ' સર્વ ગુણ બાણને
રઠીયાળા રૂપબાણને શીરતાળ સુબાણને
જઈ નીરજી છળી નીરજી' મુખ પરજી મન હરજી'
એ સરજી' સુખ નહિ કાંઈ જગતમાં ભારી—ધન્ય....
શેઠ તથા માણિક—

૧૭

ચાલો રંગીલા રસીલા છળીલાળ ભરથાર
હાજર હુકમે બહાલી આ તારો તાબેદાર
ચાલો લટક ચટક લાલ
ભેઈ લે બહાલી ચટકતી ચાલ
વારે વારે વારે વા વનચર વા
સુબાણુરે વાલી પ્રાણુરે
હુ' વેચાણુરે હીલો બનરે
ખીલ્યાં મુખ તકલીર વારે વા
કે તો નાચુ' કે તો કુદુ' કે તો ગાણુરે
તારા ઉપરથી હાય મરી બેઠી
વારે ચતુર સુબાણુ મારા લોડીયા
પૂર્વ પ્રનય થકી આજ લોડીયા

કલાલ—

૧૮

મહારાજ તવ પ્રતાપ સકળ હું તો રજ સમતમ ચરણ કમળ
હરિહર અમ પર રાખો અચળ નીરમગ અમલંતુજ સુખભર
સરવર સહગુણભર તરવર છે નેક નજર
તરવર સમ રંક અખળ કરધર અસી શુર ભર
કરતા છે ગુણ કદર ધરતા છે દિયં પ્રબળ
હરતા છે દુઃખ દળ દળતા છે ખળ સખળ
ચાતા દાતા તવ અન્નદાતા જશ દેશ વીદેશ વિખ્યાતા
શત્રુ દળ સંહારણુ બ્રાતા કીરતી વીજ ઝમકે પ્રબળ
કીયોર તથા કાન્તા— ૧૯

હીલહર લટકાળારે તન મન ધન અર્પું દયો સુખણુ
મન હરણી બાળારે તમ પરથી વાર પ્રીયે પ્રાણુ
નયનોના તારા પ્યારા ન થયો ન્યારારે
હુંદે પ્રસીતું છવ બન.....
છેલો છોગાળા છે ગુણ નીધાન
ગુણ મધુરી વા રસીલી વાણુ
મન માન્યા મન્યા રસીલા પ્રાણુ
પામ્યો હું પદ્મણી રસની પ્રાણુ
ભાવે લેટી વાલા
વારે ગુણ મણી માળા
ચાલો પ્રીયે ચટકાળા માણો રંગ ચટકાળા

ચાંદા—

૨૦

સૈયાકું મય જાને ન હઉંગી આજ મેં લડુંગી—સૈ
 સોતનકે ઘર જાને ન હઉંગી આજ.....
 પીયા ન જાવો નાહક સતાવો
 તાબેદાર તાબે લુંદગી રહુંગી સૈયા
 હાલત અસ્તરકું મેરી દેખકે કહેતાહે તબીબ
 મરજે હય ધરક ધરસે કુચ્છ હવા નહિ. સૈયા
 પરી રૂં એસ ઘડી આશક તેરા મકતલમે આચાયા
 તો બેડી પાઉમેથી સરપે તલવારો કા સાચાયા
 પયે કશ તનોસે જલાદને એસદમ ખીઠાયાયા
 ચે ગમ નાહક મતલાઓ ઉસને પડ કર યું સુનાય.યા
 સજો હે ઉરકી ચે વ્યાપે કે તુમસે દીલ લગાયાયા
 સુશીખત કેા દોન એલે એશતો હમને ઉઠાયાયા

ચાંદા—

૨૧

તેરી ખુદાઈને મુજે કેસા બના દીયાલ.....
 ગાહેરો લા દીયા મુજે ગાહે હસા દીયા—તેરી
 ખાનેકું મેરે ગમ હે પીનેકું ખું એજર
 રહેનેકું કેા શહેર હાં ખુદાને બના દીયા
 તદખીર કરી વસ્લ કી ઉસ શોખસે બાકર
 હસકર લગાવો કહેને કે નાદાન બનાયા—તેરી

ચાંદા કાહુ ખાં—

૨૨

મય તુમપર નીસાર—હું મેથી અલદાર

ચલો કરે મુલંબર જોર હોવે ફીરશાન બસકુરખાન (૨)
 સુનયે જાન મન કીદા જાન તન સુન મેરા સખુન
 મય તુમપર ફરખાન મુજે તેરી કસમ મેરાજી જાન ફરખાન
 સુનો પ્યારે સજ્જન જલદી કહો જાનમન દીયો મુક' એધન
 દીયા તુજકુ એ ધન હે મેરા વચન તુંપર વારીરે જાન—બસ
 બાદશાહ—

૨૩

હમદ ઉસ ખુદાકો કીયા શા ગદાકો
 દીયા સલતનકો તાબે કીયા સખકો—હમદ
 અયસુલહાન, તેરે ફરખાન એજીશાન, દે આમાન.
 ખાલીકપર નીસાર, બલહાર, હરખાર, તાબેદાર.
 મુજી ફીન્નાર કીયા, હુસ્મન નાખુદ કીયા
 જંગી બરખાદ કીયા દીલાવરકુ જેર કીયા
 મુજકુ નીજેખાન કીયા, શાહ કીયા, તાજ દીયા
 તખ્ત દીયા, અય રહેમાન દેઇમાન—હમદ.

૨૪

મેરે વલરોયે કયા હુવા ઉસને ચે કયા કીયા કે મેં
 કરતાહું કયા—
 જોર કરંગા કયા ઉસને સોચા નહિ બતું ગુમરા નહિ
 દાહુ હુકમ નહિ
 ગજબ કીયા સીતમ કીયા જો આવે અહાં ઉસે દઉ સર્જ
 પાય ઇસકા મજા, ફના કર. પામાલ કરું જોર તબા
 કરું ફીરખાદ કરું

દરબાર્દ એ—

૨૫

આમાન ખુશ કામ શાહમાન શાઆ હમાન
 હીન પાઆ બહાર વખત મજેદાર રંગ કુલોકા ગુલબર
 સુન્ના ખીલા હુવા નેખન ઉમરા હુવા હસરત બરા હુવા
 બકર કરતા એ સદા મીલો આલો ચોર ખુશ રહો
 નરગીસે એ બકર કેદો હમેશાં તુમ ખીલે રહો
 ખુલખુલકો સુનાતો રહો ગુલ ચમને આશક મનમે
 ઉમંગ મનમે ચોર ઇસિ ધુનમે
 ખુ કુલોમે કલીયુ જોડે સનમ.

અંક ૨ ખીલો.

કાન્તા }

૨૬

મહામતી પતી અહો મારી શી મતી
 રતી પતીના ઉતારીયે તમે કેમ તને નાથ
 હું અલાગી નારીને તબુ પ્રાણ હે હિબાણ
 અબજ હું અરે—મહા.

કીશોર ત્યાં !

કાન્તા }

૨૭

વાલમલ વેલા વળજો, પાતળીયા વચને પળજો.
 પીયુ વીણ પંખીણી ટળવળશે તરફડશે નયણે નીર ભરશે
 પાપી ત્રાસે ફડ ફડશે થર થરશે ને ફડ ફડશે
 કાલે વીચોમ દુઃખ ટળશે જો ખ્યારી ધીરધારી રહે
 નારી દુઃખ ટાળી

ભલું ગણું વન ભટકવું, ભલો બેડીયો મળ્યું.
 વીથોગ બહાલાના થકી ભલું ગણું મળ્યું
 પગથી કપટ પરહરને નહિ વાર થશે ધીર ધરને
 ભોગી ભેટી દુઃખ હરને પ્રભુ સહાય નીત્ય તમ કરને

શેઠ—

૨૮

હાય મારી ખાચડી ચો ખાપ કયાં ગઇ (૪)
 થઇ ભાઇ ફળેતી પુરી થઇ
 આંધળાને ચોળાવી ખાખ જતી રહી
 ધન માલ થાલ તાલ ખોવરાવી ગઇ હાય—
 વાંઝીયો મળ્યો નહિને વાલી ખોવાઇ
 ગોરી સાડુ ગમાવી સઘળી કમાઇ
 રાંઠ ઘરખાર ધામ વેચાવી ગઇ. હાય—

ખાદશાહ—

૨૯

હું મુલ નાહનજર દગાખાજ બલસાદ
 જો બલોમ ખુખાર કહું તુજકું ગીરફ તાર
 સાઇ ફરમાન ન જાના જના એસા દીવાના
 કીયા અપના ઇકાના રહ્યા અપના ન ઠીકાના
 તુને ઇતના નજાના કેતાબે હું કીરકે
 હુકમ દાબે ન છુરકે ખીજમતગારહે અબ છુરકે
 ગર અપની અમા ચાહો રાનીક બુલાવાઓ નવરોજ
 લેજવાવો તુમ જાઓ (૨)
 તુને કીયા ઇનકાર મેરી ખ્યાસીહે ફાલવાર

કીચોર—

૩૦

કરો ઝોરંગશાહ વીચાર હે મુણતણા ભંડાર
 છે પરમ પવીત્ર અપાર તે માટે કહું હું સાર—કરો.
 ઘટે નહીં આક કર્મ ધરો ધરો કાંઈ કર્મ
 વીચારોને આપ ધર્મ બનીને અપાર ધર્મ
 જુઓને કુરાન મર્મ ક્ષત્રીમે થયા છે નર્મ
 તેથી કરો છે આ કર્મ લીયો છે તેઓના ભર્મ
 નહિ જુલમ કરો તમે આજ છે સર્વતણા શીરતાજ
 ક્ષત્રી પુત્રી નવરોજે ભય હાય હાય આ જુલમજ
 થાય—કરો.

કીચોર—

૨૧

ખરેખર જુલમ કર્યો આવાર (૨)
 તેહાવીયો મને પ્રતીત દાખી લેવાને લાજ કુર
 અભિલાષી
 હાય હજાર ધીઃકાર—ખરેખર—
 કેના અગાધી કપટ ઉચરણું આ સમશેર ધરી હા
 મરણું.
 કામ સુઝે નહિ આગ જુઝે નહિ તન જુઝે નહી—
 એવું કીજે નહી મતી પારાવાર ધર્મ કુપાણુ હે
 જગના આધાર
 સુધ્ધ કરૂં ધરી ધીરજ મનમાં લેશ કલેશ કરૂં નહિ
 તર્માન
 ધાર્યું હશે કીરતાર ખરેખર

કીશોર—

૩૨

મમ 'ચારી મુઝાણી (૨) 'ચારી તું વાણી
 તન મન માંય ચીંતા ન કાંઈ, તમે કરશે નંદાણી (૨)
 દુઃખ સુખ સાથે છે સૌ માથે, ધૈર્ય ધરવી દેડરાણી (૨)
 ઘર ઘર 'ચારી તુજ સમનારી નથી ક્યાંય મેં જાણી

કીશોર—

૩૩

દહનેરે કઝાખાલ દીધું છે દુઃખ તે પાલ
 તેડાવીને થયો રાલ દીધું છે દુઃખ તે પાલ
 કર્યું છે તેજ મન ધાર્યું અરે પાપી ન વીચાર્યું
 નથી મરતો હવે લાલ.....દીધું
 નથી મનમાં તને વીચાર કરે છે દુષ્ટતું વ્યભીચાર
 હાર્યો છે તુજ ભવ ખાલ.....દીધું

કાલુખાં—

૩૪

'ચારી તલફ રહ્યા મન મેરા મુખડા કબ દેખુંગા તેરા
 ચરાખ શાકી મુજક પીલાહે આવ—આવ—આવ
 ગલેસે લગબ લાખ ખાર મેં જન તુજ પે પ્રીદા કરગા મેરા
 ઓ હા હા મળેઓ જો—જો—જો
 અદલા હક તાલાને આજે બહાર બહાર બહાર કરી હે કેસી
 હુંડ હુંડ કે મરજાવે પર મીલે ન 'ચારી એસી—ઓ

કાલુખાં—

૩૫

મેરા જેસા આદમ કૌંઈ હેન આન
 મેરે મુખસે કરૂં મેં કયા બચાન—આહાહા

ઉરસે નજર ખીલાય કબે દેખુંગા જાય
કંઠ કલીયન સી કાયતન એસા તલસાય—આહાહા

કાન્તા—

૩૬

સખી થયું સ્વપ્ન અતી દુઃખ દાઇ
ચિન્તા ચીત માંહી થાય શુદ્ધી બુદ્ધી બધી જાય
હેયાની હેયા માંહ, હામ હરાઇ-સખી
હામ લાય થાય આ ઉરની મહી
બની છું હાલ બેહાલ, કૃત્ય કર્મના આધાર
બીધી સતીને આવાર ઉર અકળાયે—સખી
મણુ મણુ મણુ મણુ આ શું થયે ગતી—સખી

કાન્તા—

૩૭

આંચે પત્ર પ્રાણપતીનેા આજ
દીલગીરી દરશાવી દીલીયે મને બોલાવી
જઈ દેવતા દ્રઢાવી થયે જેમ હયે ભાવી
પ્રભુજી રાખયે મારી લાજ.....આંચે
અરે સખો મારી જટ તથ લાંચ શણુમારો
ધીરજ હલય પારી, પુરણ પ્રીતી પ્રસારી
નીરખે પ્રીતમ નારી, સહુ વીધી સુખકારી
યા—યા—યા જલદી તમાર
કરેકાં વિચાર, કર્ય મારું સુલ કાજ.....આંચે

સિંધાઈ—

૩૮

વા વા આજ મળાહે ચાર અપને સખક જે સુમાર
 નખરે વાલી નાંજની પાયે કાલુખાં સીરકાર
 મોલાને ઈનકા બનાયા તકદીર કીયા ખીસીચાર
 યા પરવર દીગાર આજ બનીહે બહાર
 શરાબ જે સુમાર પાવેગે દીલદાર
 કાલુખાં સિરકાર ખીનેકુ તયાર
 રહો સખ ચારો અબ હુ'શીયાર—વા—વા

સિંધાઈ

૩૯

અપને સખે મીલકે કરેગે ચારો શરાબકા શોખ
 જમાલીયા કું નહિ મીલે કયુ'રે મુઝ્યા નહિ મીલે
 ચલ ઈલાંસે નહિ મીલે નારતા લી નહિ મીલે
 ચલો જલદીસે દેર કયારે અબ કાલુખાં પાસ
 અપનો મતલબ હાંસીલ હુવા
 વાહ વાહ કેસા હુવા પરવર દીગારયા
 હુ'રેગે અબ મળા શરાબ કવાબકા—ચલ

કાલુખાં—

૪૦

ઉઠાહે અબ ચહેરેસે ચાર નકાબ
 દીખાહે ખ્વારી શકલ તેરી મહતાબ ઉ...
 આશક હું તુજ નામપે ગુર હુર પરીઆન
 તુજ સુખકા મહતાબપે જાન કરું કરઆન ઃ ઉ...
 આ વખતમ હમ તુમ કરે, ખીયે ખુબ શરાબ
 દીલ કરું તેરે નજર લગત બહલે કયાબ ઉઠાહે

કાણુખાં—

૪૧

હુઃખહર હીલ જાનીરે, મીલી જ્ઞાન મેરી જાન.

કરું કયા ખયાન, રૂખ અનવર સાન. હુઃખ...

પીઠ ખ્યારીકે કરસે ખ્યાલા પુજાઉ ઇશકે જ્ઞાતસકી અવાલા

મોજ મોજ મોજ કરું અહોનીશ મોજ

જમમે હો છુલ્લેત મેરી છાંદગાની હુઃખ...

કલાટ—

૪૨

ગજળ ગજળ ગજળ ગજળ કરે અધર્મ

નફટ નફટ નફટ નફટ કરે કુકર્મ

અરે ધીકાર વાર વાર તુજને બે શર્મ

કરે હરામીનાં કામ દુષ્ટના તુંરે પરમ

ઓ હાથે વચને પળવું પણુ "સત્ય કરવું"

મન ના ડરવું નીધડ "કે કરવું"

રણમાં પડવું શત્રુ હણી મરવું

જુલમ જુલમ જુલમ લેશત્રીના ભરમ

અરે હાથે ઓ અધમ મદાન્ધ એ ચવન

બસ બસ હણું અરિ હવે નહિ થઈ નરમ

વીર જાળ ટેક જાળવું ધરી કત્રી ધરમ

કરું—

૪૩

દાસી મારી સોચ ન મારી લાજ મોસારી

ધીરજ મારી છે ગુણ મારી પાપી હણું પલમાય

અલેવજ દુદને પમાડુ હુઃખ મારીરે

(૩૫)

ચાલ ચાલ ચાલ આવું આવાર
કરું સંહાર જે વ્યભિચાર યવનધાર
મુજ અસીથી હસી ખુશીથી પાર

કલોલ—

૪૪

ઠાર ઠાર (૨) કરું ઠાર જઈ જલદી પાપીને ઠાર ઠાર
ઠાર ઠાર (૨) કરું સોચ ન કર મનમાંહી લગાર ઠાર
મ્હેરછ પ્રંદમાં વિધનવીલાસી મુજ સમશેર રૂધીરનીખ્યાસી
થેછે પુણ પ્રકાશી નાશ કરીશ સત્તર કરધાર--ઠાર...

કાન્તા—

૪૫

લાગી તનમાં લાય અતિ લાગી તનમાં લાય
મમજીવ કાં ન જાય અતિ લાગી તનમાં લાય
મ્હેરછ વાસમાય લયલીત મન મુંઝાય
નીરૂપાયથી શું થાય અરેરે હાય હાય
કરે પડીને પાય વિનંતી વિશ્વરાય
અતી પ્રેમદા પીઠાય પ્રભુ કરો સહાય

કાન્તા—

૪૬

તમોપર જાવું વારીરે સત્ય પાળી નીજ પલ્લુ અહો મને
મરતાં ઉગારો
જેમ નારી દ્રોપદીની ટેક રાખી મોરારી તમે....
આપ સુમોવડ આ જગમાં ભુપાલ નહિ ભારી
મહાપતી ધીરવીર કત્રી ટેક સુધારી તમે...

હાંદગોની પર્યંત તમારી હું હું આભારી
 ઘણી ખમા શુરવીર તમે એવો ફોડ દીવાળી તમે...
 કાન્તા—

૪૭

કરુણા કરને કુંજ વિહારી (૨)
 શ્રીપતી હિતથી રીતથી પ્રીતથી ચિન્તથી
 કરું પ્રાર્થના તમારી—કરુણા
 આકૃત સઘળી આજ અહોંથીરે
 હરને દળને કરને સહાય મારી કરુણા...

કાલુખાં—

૪૮

હુવા દીલકું કરાર મેરા દીલકું કરાર
 દીલકું કરાર અહો પરવર દીગાર
 તંજત મીલા, જાને તીન લોકકા
 ચારી કરનકું હુવા તૈયાર.....હુવા
 ચેહી બુલંદ તકદીરકી નીયાની
 પ્યારી મીલી એસી બીના તકરાર.....હુવા
 અબ તો મેં વહા જાઉં જલદીસે
 ભટીયાની કા કરું દેદાર.....હુવા

આહશાહ—

૪૯

હેં તૈયાર સખ સરદાર તાબેદાર
 ફુડમ ખરદાર ક્યોનહંબાર ગર જોક બાર
 હો હો તૈયાર ગર જોક બાર
 ચેરો કયા કરેને ચાહઅરહબા ચોર મરહબા

રોનકહે તુમસે તકતકુ સદવાહવા (૨)
 ઠેરો ન થાં અખ ચત્રો વહાં
 દીખલાઓ ઉસ્કુ ઝટ : મજા
 ખુખારી ઝોર બદકારીકા
 મગરૂર હુવે અખ વો ખુખ
 કરો રંબુ ઝોર બસ ચુર ચુર
 ચલ કરો સખ જંગ
 ઝોર કરદો ઉનકો જેર ઝળર
 ચેહીઅરમાન હે ઇસમાન
 કરો તલવાર બસ એકવાર
 નહિ ઇસ્મે હે ઇનકાર
 તહોં તલવાર કરો એક ખાર (૨)
 ન હો ઇસાર મેરે સરહાર

અંક ત્રીજો

કલોલ—

૫૦

શાશ્વ સાંમંતો સુખાણુ વાળો યવનોનો ધાણુ
 મારો મારો મારો રજપુતીને સુધારો
 કાઈ હીમત ન હારો શુરવીર સુખખાણુ
 જાઓ જાઓ વેગથી મારો મ્હેન્ન તેગથી
 લડો મુજ નેગથી વેગથી હા વેગથી
 ધાઓ ધાઓ રણધીર ધાઓ મેતાને રધીર
 ઝાઓ મુજે બળવીર કરો પાપીને અધીર

કરો કેશરીયા હાથ દુટી પડો રણમાથ
 મલેમલ જીવતા ન જાય કરો કરોને સંહાર
 નહિ લગાડશે વાર કરી દીધો આરપાર
 ધરો દીલ હામ ચહો ચહો જય ચહો
 ક્ષત્રીવટ ગ્રહો ગ્રહો જગચર લહો લહો
 રણ પંથ ગહો ગહો દહો પાપોને ખુશીથી સામંતો દહો
 શાશ્વત

સામંતો —

૫૧

ધરો ધીર (૨) મહીપ શુભ પેર યવનોને કરીશુ ઠેર
 નથી જોર (૨) રંકતું તેવું આવીર આંગ સડે એવું
 અમે કહીએ સહુ શુભપેર.....યવનો.....
 જેમ ભીમ દુર્યાસન ભાઈ કરી કરીને કઠિન લડાઈ
 માહા ઘોર યુધ્ધ વરતાઈ ધરીમાન ધરીમાન
 રંધીરતું પાન કર્યું શુભ પાન તેમ કરી પેર મચવાનો
 અમે સત્ય પ્રતિજ્ઞા કરીએ યવનોના માણુજ હુણીએ
 નહી તો પાછા નહી પડીએ ઘરી ધર્મ ધરી ધર્મ
 ક્ષત્રીનો પર્મ કરીરણ કર્મ લેશું આરે વેર યવનો

કલોલ ત્યા છોકરા —

૫૨

પવીત્ર ખારા પુત્રો મારા ધન્ય તમારી ટેક
 રેણુઓ ન અવાય તમેથી છે લગુ વચના છેક
 પુન્ય પીતાલ કેશરી બાળક લહે નીપટ લગુ હોય

(૨૯)

કુંડ વીતુંડ વીશાળ લણા પણ ગાળ શકે નહિ કાવ
આ વખત તો પુત્ર માલારા ઘેર જાગીરણધીર
જયે છો આ તીત તમારો હુકમ ચઢાવી શીર
આંધળાઓ ૫૩

હુઆ બસ લાવ મારી મ્હોર
અમ્હા આયો હાથ અંધા ચોર
મુવા તેરી પીટની પીટું છોડ
સિપાઈ— પકડો પાપી હરામખોર
લઈ સાળ મારી મ્હોર એક કરોડ
બસબસ હાશ હાશ પકડી ચોર
લાઓ બસ મ્હોર ગલેપડુ ચોર ગંઠડી છોડ
જેજેજે જો આંધળાના ભાઈઓ આ પેચ દાવ
લલેલ હુઆ હમારી રતનવાલી લૂઠી લાવ
જજજ લો તુહારા મું મગર મેગી ગંઠડી દિલાવ

કીશોર— ૫૪
આ શી ઉપાધી શી વ્યાધી કાયા ખાંધી મુકાણી છે મારી
લાય મનમાં, હાય તનમાં, કૃપાળુ હરિ
અરજ સ્વીકારો ઉગારો એન નહિ ચીતમાં હમારે
ઇશ અલ્યારે, અડો વારે, કૃપાળુ હરિ
કીશોર— ૫૫

અરે હાય શું કોયર થઇને બેઠો છું આવાર

શુરવીર રણધીર આગળે બેઠીના શો ભાર
 પક્ષમાં બાકે રહેઝી નીચને કહું હવે હું ઠાર
 વારવાર કહું પોકાર બાકે છું હું ધીરધરી બોલાવું હાહાકાર
 બાદશાહ— ૫૬

અબતો લાજ તોરે હાથ મહેર હો મોપર સીતાર
 મરત હુઠ બદનામી આકે આંચ છાંની આખે
 તું કરીમ જગ નીસાર અર્જ હે મેરી સીતાર
 કેઈ નહી તુમ બીન કીરતાર પકડ સજન બયાં
 બાદશાહ— ૫૭

જુલમ જુલમ સીતમ સીતમ ગજબ ગજબ
 કયા હુઆ આ આ આ આ
 લરકરકુ ઉન્ને કીયા હે તમામ
 અફસોસ હુવે હુવા પુરા ન કામ
 કર ગયા બાર પુરા બહકાર
 ગરજતમેં ઘટ ગયે સારે સરદાર
 બહાદર જરાંર અબ મેં કર દઉં કીરનાર
 ઉસ્કુ બકર એક બાર
 કરકે લરકર તૈયાર
 કહું કલાયે તરવાર

કલોજી,

૫૮

હું મન્ય મન્ય રણધીરો કઠણ વખતમાં બની મુજ બેલો
 મુખ્ય કરો શુરવીરો (૨)

(૩૧)

કરો નીકંદન કુટ પુટનું તુટ કરો આત્મા મારો
રંગ રંગ છે રંગ તમોને રંગરંગ રણ ધીરો.....છે
કલોલ—

૫૯

નહિ વહો વહનથી આવું હું ક્ષત્રી નક્ષત્રી નહિ થાઉં
ટેક લીધેલી નહિ તજું નહિ લજવું પીતુ માત
અપયશ અગણીત નહિ કરું વિશ્વ વિને વિખ્યાત
નહિ શીર નમાવાય ભલે દેહ નાશ થાય....નહિ
કાન્તા—

૬૦

મમ હૃદય કેમ ન ચીરાય કુઃખદ વાત સાંભળી આવી (૨)
મુજ માટે કરી અરો મમ ખન્ધુ આપને કપટજ થાય
હાય આ વચનો સાંભળી મુખથી જીવ કેમ નહિ જાય
વીરા આપને રજા આપતાં જીભજ હાય કપાય
તમામ—

૬૧

વા ધન્ય આજે ઘડી ધન્ય ધન્ય
જય જય રણધીર શુરવીર ધન્ય —વા
શુભમતી સતી પતીવ્રતા શુરાભુપતી
નેકી ટેકીને વીજય છે અતી —વા

સમાપ્ત.

કુસુમ-કમળા	”	”	આવૃત્તી ચાચા	૦-૨-૦
સુમન કુમાર	”	”	” ત્રીજી	૦-૨-૦
કરણસિંહ	”	”	” બીજી	૦-૨-૦
અંપક-ચાતુરિકા	”	”	” બીજી	૦-૨-૦
કિસોર-કાન્તા	”	”	” ત્રીજી	૦-૨-૦
હલામણુ-સતીસોન	”	”	” પહેલી	૦-૨-૦
સત્યવાહી હરિશ્ચંદ્ર	”	”	”	૦-૨-૦
સદેવત-સાવલીંગા	”	”	”	૦-૨-૦

લી૦

રાવલ ઉમીયાશંકર રામચંદ્ર

અને

આચાર્ય મયાશંકર જયશંકર

શ્રેષ્ઠ કર્તા.